

1. Týždeň v Cezročnom období, cyklus „B“

Oznamy:

- Upratovanie Hertník: - upratovanie počas prísnych opatrení nebude!
- Skončilo sa vianočné obdobie, pokračuje „Obdobie cez rok, cyklus „B““.
- Z pohrebu Magdalény Holevovej obeťovali na kostol 50 eur. Z krstu Juraja Vargu 20 eur. Pre PMD z milodarov za domácu pobožnosť trojkráľového požehnania príbytkov sa vyzbieralo 300 eur. V kampani Sviečka za nenarodené deti sa vyzbieralo 125 eur. Pán Boh zaplať všetkým darcom a všetkým, čo sa zapojili.

11.01.2021 Pondelok Pondelok 1. týždňa v Cezročnom období	16:00 17:15	Hertník (za veriacich_Krst K. P.“B“10.1.‘21) Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Annu - 75 rokov - úmysel J. Kutnej)
12.01.2021 Utorok Utorok 1. týždňa v Cezročnom období	07:30 08:30	Hertník (zdr., B. pož. rodiny - č. 263) Bartošovce (+Veronika,+Ján,+Florián - č. 182)
13.01.2021 Streda Streda 1. týždňa v Cezročnom období alebo Svätého Hilára, biskupa, učiteľa Cirkvi (ľubovoľná spomienka)	08:00	Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Magdalénu - 80 rokov - č. 9) <i>Hert. súkr. sv. omša (+kňaz Ján Biroš, rodák Víťaz)</i>
14.01.2021 Štvrtok Štvrtok 1. týždňa v Cezročnom období	17:15	Bartošovce - SV. OMŠA k sláve a cti D. Sv.!!! (+Juraj,+Veronika,+Anna - č. 156) <i>Hert. súkr. sv. omša (AIO 1./20)</i>
15.01.2021 Piatok Piatok 1. týždňa v Cezročnom období	07:30 08:30	Hertník (+Jozef Lenart - JAN./20) Bartošovce (+Viktor Majirský - 1. výr. - č. 108)
16.01.2021 Sobota Sobota 1. týždňa v Cezročnom období alebo Panny Márie v sobotu (ľubovoľná spomienka)	07:30 08:30	Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Žofiu Mačejovú - 90 rokov - č. 32) Bartošovce (zdr., B. pož. pre Jozefa - 60 rokov - č. 5)
17.01.2021 NEDEĽA 2. nedeľa v Cezročnom období, cyklus „B“	09:00 10:30	Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Jaroslava a Štefana s rod. - č. 60) Hertník (za veriacich) KRST po sv. omši!

RÍMSKOKATOLÍCKA

JANUÁR 2021

CIRKEV
FARNOSŤ SV.
KATARÍNY
ALEXANDRIJSKEJ

Číslo 331

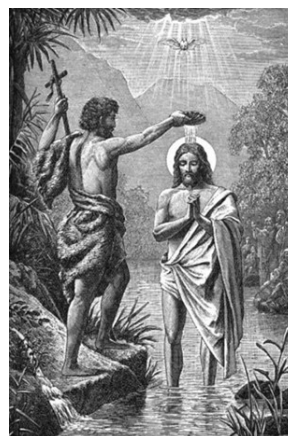

HerBartníček

Význam a potreba krstu

“Čo mám z toho, že som pokrstený? Nebolo by lepšie odložiť krst do dospelosti na slobodné rozhodnutie človeka?” Aj takéto otázky si kladú niektorí veriaci.

V otrokárskej spoločnosti, v dobe ešte pred dvetisíc rokmi existoval rituál, ktorý sa vykonával pri oslobodzovaní otroka. Išlo o ponorenie do vody, pričom vynorenie znamenalo: starý otrok zomrel, už nejestvuje, si slobodný človek. Potom nasledovala slávnosť, spoločenská udalosť. Aj Ján Krstiteľ keď ponáral a vynáral ľudí z rieky Jordán, tým naznačil, že starý, hriešny človek odumrel a začne žiť človek nový.

V prvých kresťanských storočiach ľudia zostupovali do krstiteľnice ako do bazéna, alebo do studne. Ponorenie do vody (*po grécky baptizein*) bolo znakom smrti, vynorenie symbolizovalo nový život s Kristom, oslávenie, ponorenie do Božej lásky, zmŕtvychvstanie. Ako sa Kristus ponoril do tela ľudského, tak sa my krstom ponárame do jeho mystického tela. On je hlavou, my sme údmi. Preto je krst vstupnou bránou do Cirkvi, prvou sviatosťou. Ako bol Ježiš vtelený, tak

je každý z nás vtelený do Cirkvi. To nám umožňuje nadobúdať Ježišovo zmysľanie a štýl jeho života.

Rozdiel medzi Jánovým a Ježišovým krstom spočíva v tom, že pri Jánovom krste ide o iniciatívu človeka, ktorý sa svojím snažením usiluje o dokonalosť, kým pri Ježišovom krste ide o iniciatívu Boha. Kresťanský krst je o náklonnosti Boha k človeku. Keď sa človek narodí do biologickej rodiny, prvé čo získava je právo byť, existovať, chodiť po tejto zemi, komunikovať s ľuďmi. Existencia je úžasný dar, ktorý voláme život.

Druhé právo, ktoré človek nadobúda, je pomenovať jednu ženu mama a jedného muža titulom otec. Niečo podobné sa deje pri krste. Dostávame právo titulovať Pána vesmíru, Boha, familiárne „otec“, v hebrejčine „abba“, to znamená, oco – ocinko. Keby sme neboli pokrstení, museli by sme ho volať: Pán, Stvoriteľ, Sudca, Zákonodarca.

Treťou výhodou krstu je mať pomoc a ochranu Boha. Ba viac: Boh Otec dáva životu zmysel, je cestou a svetlom vo všedných dňoch. Boh dáva odpovede na základné otázky: Kto som a kam idem? Krstom cez pôsobenie Ducha Svätého sme obklopení Božou priazňou a ponorení do lásky Boha. Štvrtá výhoda krstu je dedičstvo. Keď dávam Bohu meno Otec, budem po ňom aj dedič.

Ale on nie je boháč na drahé autá, domy, záhrady, kontá v banke, je bohatý na život v radosti a v láske na celú večnosť.

Od chvíle krstu máme právo na večný život. Náš život a rozvoj smerujú k večnosti, nie k zániku či k nejakému nezmyselnému koncu.

Uvádzať dieťa do biologického života znamená umožniť mu narodiť sa. Uvádzať dieťa do duchovného života, kultúry duše, znamená dať ho pokrstiť. V Encyklike Evangelium vitae Ján Pavol II. píše: Sláva Božia svieti na tvári človeka. Na našej tvári žiari Boh. To je výsada, ktorú máme od krstu. Človek je znamením Božej prítomnosti na zemeguli. V človeku žiari odlesk skutočnosti samého Boha. Preto je správne, že rodičia prinášajú už malé dieťa do chrámu, aby nad ním zazneli slová: toto je môj milovaný syn, dcéra... Božia náklonnosť vytvára v človeku novú kultúru: učí ho inak sa správať k ľuďom, s oveľa väčšou láskou, tolerantnosťou, lebo jeho život má zmysel a cieľ. Každý pokrstný buduje aj kultúru spoločenstva. V stvorení vidíme Božiu lásku, preto je každý sviatostný obrad krstu pre človeka obdarovaním. Krst je prvá a najdôležitejšia sviatosť. *(Katolícke noviny)*

Mocný zástanca (K Roku sv. Jozefa)

„Milovaný otec, otec nehy, poslušnosti a pohostinnosti, otec tvorivej odvahy, robotník, vždy v tieni“ - týmito slovami pápež dojímavým spôsobom opisuje osobnosť svätého Jozefa v apoštolskom liste **Patris corde** (S otcovským srdcom), ktorý bol zverejnený 8. decembra pri príležitosti 150. výročia vyhlásenia sv. Jozefa za nebeského patróna Katolíckej cirkvi. Tento apoštolský list zdôrazňuje aj tvorivú odvalu sv. Jozefa. Prejavuje sa to najmä v ťažkostiach, keď daná situácia vydoluje z človeka nečakané ľudské schopnosti. „Tesár z Nazareta,“ vysvetľuje pápež, dokáže z problému urobiť príležitosť, lebo vždy dôveruje v Božiu prozreteľnosť. Každý núdzny, chudobný, trpiaci, umierajúci, cudzinec, uväznený a chorý človek je „dieťa“, na ktoré dohliada sv. Jozef. Od neho by sme sa mali naučiť milovať Cirkev a chudobných.

Oblúbená modlitba pápeža Františka k sv. Jozefovi pochádza z francúzskej

modlitbovej knihy z 19. storočia. Vyjadruje zbožnosť a dôveru vo svätého Jozefa, ale tiež predstavuje určitú výzvu, pretože sa končí slovami: „**Nech nepovedia, že som ťa vzýval nadarmo, ukáž mi, že tvoja dobrota je rovnako veľká ako tvoja sila.**“

Medzi invokáciami litánií k sv. Jozefovi je aj zvolanie – patrón zomierajúcich a v ľudovej zbožnosti je uznávaný ako patrón šťastlivej smrti. Malá Terezka Ježiškova sa vyjadrila: „Keby len ľudia vedeli ako sa treba modliť za zomierajúcich.“ Niet primeranejšej a najliehavejšej doby ako je dnešná, kedy nám pandémia

pripomína pomínutelnosť a potrebujeme veľkú pomoc na príhovor sv. Jozefa.

„Ako napísal Gregor Veľký, Boh nás niekedy učí slovami a niekedy nás učí aj faktami.

Dnes je takou udalosťou, prostredníctvom ktorej k nám hovorí Boh, pandémia koronavírusu. Celému ľudstvu to pripomenulo, že všetci sme smrteľní“ – povedal pápežovi Františkovi a členom rímskej kúrie páter Raniero Cantalamessa, OFM Cap. Nedávno zvolený kardinál, bez biskupskej vysviacky Raniero Cantalamessa je kazateľom pápežského domu a prvý z troch adventných meditácií venoval práve smrti. Taliansky kapucín pripomenul, že reflexia nad smrťou zohrala dôležitú úlohu pri prvej evanjelizácii a podľa jeho názoru dnes môže pomôcť znovu evanjelizovať svet. Upozornil, že existujú dva spôsoby, ktorými je možné hovoriť o smrti - ohlasujúci Kristovo víťazstvo, alebo využitie rozumu, kde reflexia nad smrťou nás vedie k dobrému životu. Tentoraz sa pápežský kazateľ zameril na rozumový prístup, ktorý je prítomný vo všetkých kultúrach a patrí tiež ku kresťanskej tradícii. Toto je vyjadrené v modlitbe Žalmu 90: „Tak nás nauč rátať naše dni, aby sme našli múdrosť srdca“, ako aj v trapistickom zvolaní: Memento mori – pamätaj na smrť. Raniero Cantalamessa poznamenal, že nevyhnutnosť smrti je každému zrejma, a to natoľko, že nemecký filozof Martin Heidegger definoval človeka ako bytie smerujúce k smrti. Súčasná kataklizma nám pripomína, ako málo môže človek plánovať a rozhodovať o svojej budúcnosti, ak nemá vieru. Sestra smrť je skutočne naša staršia sestra a dobrá učiteľka. Učí nás tak veľa, ak ju dokážeme usilovne počúvať. Cirkev sa nebojí poslať nás do jej školy.

Kazateľ pápežského domu poznamenal, že úvahy o smrti sú jedinou zbraňou, ktorú je možné v súčasnosti použiť na vymanenie sa z nasýtenosti našej spoločnosti. Je presvedčený, že Boh chce, aby jeho proroci dnes ohlasovali pomínutelnosť tohto sveta, pretože miluje svoje deti a nechce, aby ako ovce boli hnané do šeuolu, kde by ich pásala smrť.“ V homílii Raniero Cantalamessa okrem iného uviedol: „**Videnie života z pohľadu našej vlastnej smrti nám pomáha žiť mimoriadne dobre.**“ *(Zdroj: Katolícke noviny č.50, 51/52)*

Modlitba k sv. Jozefovi za blaženú smrť

Svätý Jozef, patrón umierajúcich, Ty si blažene umrel v náručí Ježiša a Márie. Prosím Ťa s detinskou dôverou, stoj pri mne v hodine smrti a vypros mi svojim orodovaním dokonalú ľútosť nad hriechmi a dôveru v Božie milosrdenstvo, aby som na chvíľku smrti čakal s vierou a dôverou v srdci, smrť prijal vďačne z lásky k Bohu a dušu vrátil Stvoriteľovi, volajúc na pomoc mená Ježiš, Mária a Jozef. Amen.

„Ak si kresťan, vedz, že na konci každého tvojho úsilia ťa čaká Ježiš Kristus.“

(MICHEL QUOIST)